

Κυριακή ΣΤ' Ματθαίου: Αποστολικό και Ευαγγελικό Ανάγνωσμα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Διαβάστε το αποστολικό και το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής ΣΤ' Ματθαίου:

Απόστολος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΑΚΩΒΟΥ Ε΄ 10 - 20

Αρχαίο κείμενο

ὑπόδειγμα λάβετε, ἄδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. 11 ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν ἴωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δέ, ἄδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑποκρίσιν πέσητε. 13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ

τις; ψαλλέτω. 14 ἄσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· 15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κὰν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. 17 Ἦλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· 18 καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑέτὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. 19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ερμηνευτικὴ ἀπόδοση Παναγιώτη Ν. Τρεμπέλα

Λάβετε, ἀδελφοί μου, ὡς παράδειγμα κακοπαθήσεως καὶ ὑπομονῆς τοὺς προφήτας, οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν τυχαῖοι ἄνθρωποι, ἀλλ’ ἐλάλησαν ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου. 11 Ἴδου θεωροῦμεν εὐτυχεῖς καὶ καλοτυχιζομεν ἐκείνους, ποὺ δεικνύουν ὑπομονήν. Ἦκούσατε ἀπὸ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας Γραφῆς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰωβ καὶ εἶδατε τὸ εὐτυχισμένον τέλος, ποὺ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν δοκιμασίαν του. Καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ Κύριος τέτοιο τέλος, διότι εἶναι πολυεύσπλαγχνος καὶ οἰκτιρμῶν καὶ μὲ συμπάθειαν πολλὴν δοκιμάζει τὰ τέκνα του. 12 Ὅπως δὲ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ στενάζετε κατὰ τοῦ πλησίον, ἔτσι εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἐπικαλῆσθε ἀνευλαβῶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς στενοχωρίας σας. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴν ὀρκίζεσθε οὔτε εἰς τὸν οὐρανόν, οὔτε εἰς τὴν γῆν, οὔτε κανένα ἄλλον ὄρκον. Ὅτι εἶναι δὲ τὸ ναί, ποὺ λέγετε, πραγματικὸν ναί· καὶ τὸ ὄχι σας πραγματικὸν ὄχι, διὰ νὰ μὴ ἐμπέσητε εἰς ὑποκρισίαν καὶ ψευδολογίαν. 13 Εὐρίσκεται κανεὶς μεταξύ σας εἰς στενοχωρίαν καὶ θλίψιν; Ὅτι προσεύχεται καὶ ὡς ζητῇ παρηγορίαν ἀπὸ τὸν Θεόν. ἔχει εὐθυμίαν κάποιος; Ὅτι ψάλλῃ ψαλμοὺς καὶ μὲ αὐτοὺς ὡς ἐξαγιαζῇ τὴν εὐθυμίαν του. 14 Εἶναι κανεὶς μεταξύ σας ἄρρωστος; Ὅτι προσκαλέσῃ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς προσευχηθοῦν ἐπάνω του, συγχρόνως δὲ ὡς τὸν ἀλείψουν μὲ ἔλαιον ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. 15 Καὶ ἡ προσευχὴ αὕτη, ποὺ γίνεται μὲ πίστιν, θὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν σωματικὴν ἀσθενεῖαν τὸν ἄρρωστον καὶ θὰ σηκώσῃ αὐτὸν ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας. Καὶ ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἔχῃ διαπράξῃ ἁμαρτίας, αἱ ὁποῖαι καὶ προεκάλεσαν τὴν ἀσθενεῖάν του, θὰ συγχωρηθοῦν εἰς αὐτόν. 16 Γενικῶς δὲ σᾶς προτρέπω νὰ ἐξομολογήσθε μεταξύ σας τὰς ἁμαρτίας σας καὶ νὰ εὐχεσθε ὁ ἕνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ ἰατρευθῇτε ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς σωματικὰς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς ψυχικὰς ἀσθενείας σας. ἔχει μεγάλην δύναμιν ἡ δέησις τοῦ δικαίου καὶ ἐνεργεῖ ἰσχυρῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, φέρουσα μέγας ὠφελείας. 17 Ὁ Ἦλίας ἦτο ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε τὴν αὐτὴν ἀσθενῆ φύσιν μὲ ἡμᾶς, καὶ προσηυχήθη διὰ νὰ μὴ βρέξῃ, καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς τρία

ἔτη καὶ μήνας ἕξ. 18 Καὶ πάλιν προσηυχήθη καὶ ἐζήτησε νὰ βρέξῃ, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν της. 19 Κάμνω καὶ τὴν τελευταίαν μου ἔκκλησιν καὶ προτροπὴν εἰς σᾶς, ποὺ θὰ εἶναι ἡ ἐπισφράγις τῆς ὅλης ἐπιστολῆς μου. Ἀδελφοί, ἐὰν κανένας ἀπὸ σᾶς πλανηθῇ μακρὰν ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν, καὶ ἄλλος ἀδελφὸς τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν, 20 ἂ γνωρίζῃ, ὅτι ἐκεῖνος, ποὺ ἐπέστρεψεν ἓνα ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τὴν πλάνην, εἰς τὴν ὁπίαν οὗτος ὡς εἰς ἄλλον κακὸν καὶ ὀλέθριον δρόμον βαδίζει, θὰ σώσῃ πολὺτιμον ψυχὴν ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ θὰ ἐξαλείψῃ πλῆθος ἁμαρτιῶν, τὰς ὁπίας ὁ ἀποπλανηθεὶς διέπραξεν ἢ καὶ ἐπρόκειτο νὰ διαπράξῃ.

Εὐαγγέλιον

Αρχαίο κείμενο

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ Θ΄ 1 – 8

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. 2 Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. 3 καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. 4 καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 5 τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; 6 Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρῃ σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. 7 καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 8 ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ερμηνευτικὴ ἀπόδοση Παναγιώτη Ν. Τρεμπέλα

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ Θ΄ 1 – 8

Καὶ ἀφοῦ ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐπέρασε διὰ μέσου τῆς λίμνης εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδικὴν του πόλιν, τὴν Καπερναοὺμ. 2 Καὶ ἰδοὺ ἔφεραν πρὸς αὐτὸν ἓνα παραλυτικόν, τὸν ὁποῖον εἶχαν βάλει ἐπάνω εἰς κρεβάτι. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὴν πίστιν, ποὺ εἶχαν καὶ ὁ παραλυτικὸς καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ τὸν ἔφεραν, εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο εἰς ἀνησυχίαν, μήπως αἱ ἁμαρτίαι του γίνουν ἐμπόδιον εἰς τὴν θεραπείαν του· Ἔχε θάρρος, παδί μου· σοῦ ἔχουν συγχωρηθῇ αἱ ἁμαρτίαι σου. 3 Καὶ ἰδοὺ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους· Αὐτὸς βλασφημεῖ σφετεριζόμενος δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μόνον ὁ Θεὸς ἔχει. 4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἶδε εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν των τοὺς

διαλογισμούς των καὶ εἶπε· Διατὶ διαλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς καρδίας σας σκέψεις κακοπροαιρέτους; 5 Εἶναι δὲ πράγματι αἱ σκέψεις σας κακόγνωμοι καὶ κακοπροαίρετοι, διότι, τί εἶναι εὐκολώτερον; Νὰ εἶπῃ, κανείς· Εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἶπῃ, σήκω ὄρθιος καὶ περιπάτει; Σεῖς θεωρεῖτε δυσκολώτερον τὸ τελευταῖον τοῦτο. 6 Διὰ νὰ μάθετε λοιπὸν τώρα, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Μεσσίας, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἔνδοξος Κριτὴς αὐτῆς κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν του, ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας – τότε λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· Σήκω ὄρθιος καὶ πάρε εἰς τοὺς ὤμους σου τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου. 7 Καὶ πράγματι ἐκεῖνος ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι του. 8 Ὅταν δὲ τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ εἶδαν αὐτό, πὺξ ἐγένεν, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἔδωκε διὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τέτοιαν ἐξουσίαν, τοῦ νὰ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι, συγχρόνως δὲ νὰ ἰατρεύωνται μὲ ἓνα λόγον ἀσθένειαι τοῦ σώματος ἀθεράπευτοι.

Φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης